

Ο ΕΠΙΛΟΧΙΑΣ ΜΟΥ

(Σελίς ἐξ ἀνυπάρχτων ἀπομνημονευμάτων στρατιώτου)

MΕΤΑΞΥ τῶν προσώπων, ἀτινα καταλείπουσιν ἀνεξι-
τήλους ἀναμνήσεις εἰς τοὺς διαγύοντας στρατιω-
τικὴν θητείαν, εἶνε καὶ ὁ Ἐπιλοχίας!
Ἐπιτρέψατέ μοι νὰ σᾶς παρουσιάσω τὸν ἴδιον
μου. Ἀρκεῖ ἄλλως τε νὰ γνωρίσετε ἔνα, διὰ νὰ ἔχετε τὸν
γενικὸν τύπον μὲ ἐλαχίστας παραλλαγάς.

Καλεῖται Γεώργιος Ἀντωνίου. Ἀλλὰ μεταξὺ τῶν συν-
αδέλφων του εἶνε γνωστὸς ὑπὸ τὸ ὄνομα Καγκελλά-
ριος. Ἡ προσεπωνυμία αὗτη τῷ ἐδόθη ἐκ τοῦ ἑξῆς περι-
στατικοῦ. Ἀφ' ὅτου προήχθη εἰς ἐπιλοχίαν,
ἐνόμισε καλὸν νὰ περικόψῃ τὰς τέσσαρας
συλλαβὰς τοῦ ἐπωνύμου του καὶ νὰ γρά-
φεται Γεώργιος Α. Καὶ λόγῳ οἰκονο-
μίας μέν, ἄλλὰ καὶ διότι ἵσως προσέδιδεν
οὕτω καὶ κάποιαν βασιλικὴν αἴγλην εἰς τὸ
ὄνομά του. Ὁ διοικητὴς ὅμως τοῦ Συντά-
γματος, πιστὸς φύλακας τῆς ἀκεραιότητος τῶν
βασιλικῶν προνομίων, ἔσπευσεν εἰς μὲν τὸν
ἐπιλοχίαν νὰ ἐπιβάλῃ τετραήμερον φυλάκι-
σιν, εἰς δὲ τὸ ἐπώνυμόν του τὰς τέσσαρας
λιποτάκτιδας συλλαβάς. Ἐκτοτε οἱ συν-
άδελφοί του, λόγῳ παρηγορίας, τοῦ προσεκόλλησαν τὸν τί-
τλον τοῦ σιδηροῦ πρίγκηπος τῆς Γερμανικῆς Αὐτοκρατορίας.

Καγκελλάριος λοιπόν, μὲ τρία σειρήτια εἰς τὸ ἀμπέ-
χονον!

Εἶνε ὑψηλὸς τὸ ἀνάστημα. Οἱ ἀπλανεῖς ὄφθαλμοί του ἔ-
χουσι τὴν ἔκφρασιν σκονισμένης ὑάλου. Ὡτα ἐπιμήκη ἀν-
τοχῆς καὶ ὑπομονῆς ἀνταξίας τοῦ μάκους των. Κεφαλὴ ἀπε-

ψιλωμένη, άντιθέτως δὲ πρὸς τὴν γηίνην σφαῖραν πεπιεσμένη περὶ τοὺς κροτάφους καὶ ἔξωγχωμένη τὴν κορυφήν. Μακρὸν ὑπογένειον, μὲ χρῶμα καὶ σχῆμα φρυγάνου, διατελοῦν εἰς ἀνωμάλους σχέσεις πρὸς τὸ ὕδωρ, πολλῷ δὲ μᾶλλον τὸν σάπωνα, οὐ ἀγνοεῖ τὴν ὑπαρξίην ὅσον καὶ τὴν ἐφεύρεσιν τοῦ κτενίου. Μέτωπον ἐπικλινές, περὶ τὸ ὄποιον θὰ ἥρμοζεν ὁ καλογηρικὸς μᾶλλον σκοῦφος. Παρειαὶ γωνιώδεις, διαυλακούμεναι εἰς ρυτίδας. Ὁδόντες ἐν εἴδει βοιβαρδισμένων καὶ ἀμαυρῶν ἐρειπίων, μαρτυροῦντες ὅτι ὑπηρέτησαν εὐόρχως τὸν στόμαχον καὶ ἐτραγάνισαν οὐκ ὀλίγους ἀπηγορευμένους καρπούς.

Πισ γαμψή, προσκεκολλημένη ἵσως χάριν τῆς συμμετρίας τοῦ συνόλου, ἀφοῦ οὐδεμίαν δσφραντικὴν εἴδησιν λαμβάνει τῆς δυσοσμίας τῶν ἀδροεπειῶν, ἃς ἔξερεύγεται ἀδιαλείπτως ἐκ τοῦ ἔρχους τῶν ὁδόντων. Στόμα ὅμοιον πρὸς ὅπην καταβόθρας, ἡ ὄποια εἰσδέχεται ὀλα τὰ περιττὰ καὶ ἀναδίδει τὸ ἄρωμά των. Τούλαχιστον ἀπὸ τὸ στόμα τοῦ ἐπιλογίου μου ἐκπέμπονται οὐκ ὀλίγαι ἀναθυμιάσεις βωμολοχιῶν, ών ἡ ὀσμὴ ἡμπορεῖ νὰ φέρῃ ἀσφυξίαν.

Καὶ ἐν γένει ὁ ἐπιλογίας μου εἶνε ἐν τόσῳ περίεργον καὶ ἀλλόκοτον φυσιολογικὸν σύνολον, ὥστε συλλογίζομαι ποτὸς ἄρα γε ἀσεβῆς ἔξεστόμισε τὴν ρήτραν ὅτι τάχα «ὁ θεὸς κατ' εἰκόνα καὶ ὄμοιώσιν ἐπλαστούργησε τὸν ἄνθρωπον!»

Καὶ ἐν τούτοις εἰς τοὺς στρατιωτικοὺς κύκλους τὸν ἀποκαλοῦν: μάννα τοῦ λόχου! Δὲν ἡξεύρω ἀν ἀπὸ εὐφημισμὸν ἡ κοροτίδιαν. Τὸ βέβαιον εἶνε ὅτι ἡ στοργὴ τῆς μάννας αὐτῆς εἶνε τόσον ἐπίφοβος καὶ σκληροτράχηλος διὰ τὰ παιδιὰ τοῦ λόχου, ώστε θὰ ἐπροτίμων χιλιάκις τὰ κακόμοιρα νὰ ἐμπέσουν εἰς τὰς χεῖρας τοῦ Σατανᾶ μᾶλλον παρὰ εἰς τοιαύτας μητρικὰς ἀγκάλας!

Ο ἐπιλογίας μου κύριος Γεώργιος Ἀντωνίου εἶνε καθ'

ὅλα τύπος ἴδιόρρυθμος. Ἀπὸ εἰκοσιπενταετίας καὶ πλέον φέρει περὶ τὴν ὄσφυν τὸ ξίφος. Ἐξυμώθη πλέον. Ἐπὶ τῆς ράχεώς του ἥλικιαν ἐνὸς στατῆρος.

Μετὰ τῶν ὑποδεεστέρων του συνεννοεῖται συνήθως διὰ τῆς δεξιᾶς· ἀκολουθεῖ τὸ σύστημα τῆς διὰ τῶν γρόνθων συγ- πτικῆς διαδικασίας τῶν ἀναφυομένων ζητημάτων. Μὲ δύο βρισιές καὶ μὲ δύο χαστούκια συμπληροῦ κάθε ἐπιχείρημα εἴτε ὅταν ἐπιβάλῃ διαταγὴς ἢ ὅταν ἐρμηνεύῃ τὸν κανονισμὸν καὶ τὸν Στρατιωτικὸν Νόμον.

Ἐκτελῶν τὴν ὑπηρεσίαν
ἐν τῷ λόγῳ ἀπολαμβάνει ὅ-
λην τὴν αἰγλήν τοῦ βαθμοῦ
του. Αὐτὸς εἶνε ὁ ἀνεύθυνος
βασιλεύς· οἱ ἄλλοι, οἱ ὑπ'
αὐτόν, οἱ ὑπήκοοί του· αὐτοὶ
ὑπεύθυνοι πάντοτε, καὶ διὰ
τὸν ἔσυτόν του ἀκόμα.

Απολαύει νομοθετικής, δι-
καιοστικής και στρατιωτικής έ-
ξουσίας. Έχδιδει διαταγάς· λύει τάς μεταξὺ τῶν στρατιωτῶν
διαφοράς, κατὰ τὸ δικαίωμα τῆς ἀντιληψεώς του ἢ κατὰ τὸ
κέφι, ποῦ θὰ ἔχῃ ἐρμηνεύει τοὺς νόμους μὲ τὸν χαριέστερον
τρόπον· ἐπιβάλλει ποινάς, καταδικάζει εἰς ἀγγαρείας, ἀπο-
νέμει χάριτας, κάμνει ρόουσφέτια, καταδιώκει τοὺς ὑπόπτους,
τούλαχιστον ὅσοι ἐπιμένουν νὰ λαμβάνουν τακτικὰ τὴν κου-
ραχμάναν ἢ τὴν δεκαχμερίαν τῶν, καὶ τέλος πάντων, μὲ δύο
λέξεις, εἶνε ἢ . . . μάγνα τοῦ λόγου!

Οὐαὶ δὲ καὶ ἄλλοι μόνον εἰς ὅσους δὲν εἶναι εὔπειθεῖς εἰς τὰ νεύματά του καὶ ὑποπέσουν εἰς τὴν μῆνιν τῆς μάνως!

Κάποτε ένας ἀπρόσεκτος στρατιώτης, τὸν ὃποιον ἦθελε νὰ στείλῃ εἰς ἄγαζήτησιν μιᾶς ἀξιοτέμου παραμάνας ἐξ Ἀγδρου, ἐτόλμησε νὰ δυστροφήσῃ αἰτιώμενος πονοκέφαλον.

— "Ελα έδω, ζώον ! τοῦ βρογυτοφωνεῖ ὁ ἀθάνατος ἐπιλογίας μου. Στάσου εἰς πρόσοοοσοχηγηγήν !

Καὶ ὁ στρατιώτης ἐστάθη ἀκίνητος μὲ τὴν δεξιὰν εἰς τὸ
ἄκρον τοῦ πιλικίου.

— Έξεύρεις, βρὲ τί θὰ εἰπῆ σέβας καὶ πειθαρχία;
Έκεινος γάρχισε νὰ τρέμῃ καὶ νὰ λύουν τὰ γόνατά του.
Φαίνεται ότι εἶχε λάβει ἄλλοτε ψηλαφητὰ δείγματα καὶ τῶν
δύο.

— Πειθαρχία θὰ εἰπῆ, βρὲ τενεκέ, ἔχεις δὲν ἔχεις πυρε-
τό, ἢ κεφαλόπονο, ἢ πανοῦκλα—νὰ σὲ κόψη—ὅφείλεις νὰ
βάλης ἀνχρανδὸν τὰ ποδάρια στὸν ώμο καὶ νὰ πετάξῃς δῆπου
σὲ διατάξει τὸ καθῆκον, ἔστωντας καὶ εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ
Λυκανητοῦ, ἢ 'ςτὴν παραθαλασσίαν, διότι ἀλλοιώς σοῦ πέρ-
νεις ὁ διάολος τὸν ἀναβαλλόμενον καὶ πάει λέοντα;! Έκα-
τάλαβες;... Σούτ!—Γρήγορα 'ςτὸν κολαδοῦρο!

Καὶ κλασικὸς σφόνδυλος ἀστραποδολήσας ἐπὶ τοῦ
προσώπου του ἐπιστοποίησε τὸ ἔντονον τῆς διαταγῆς.

Μία ἀπὸ τὰς πλέον αὐστηρὰς ποινάς, εἰς ἃς κατέφευγεν
ὁ ἐπιλογίας μου, δισάκις σοδαρόν τι περιστατικόν, ώς τὸ ἀνω-

τέρω, τὸν ἔφερεν εἰς
θέσιν νὰ συνοφρυνθῇ,
ἥτο καὶ ὁ καθαρισμὸς
τοῦ κολαδούρου!

Κολαδοῦρος δ' ἐστὶ^ν
ὁ κάτωθι τοῦ συνεχοῦς
σανιδώματος, τοῦ χρη-
σιμεύοντος ώς κοινῆς
κλίνης τῶν στρατιωτῶν,
χῶρος, διστις ἀπέχει τοῦ
πατώματος περὶ τὰ δέκα
ὑφεκατόμετρα, καὶ ἐντὸς

τοῦ ὅποίου συσσωρεύονται τὰ προϊόντα τῆς ἀδηφαγίας τῶν
μυῶν, τῶν γαλῶν, τῶν κυνῶν, καὶ ἐν γένει ὅλων τῶν ζώων...
τοῦ λόχου, μικρῶν μετὰ μεγάλων.

Καὶ ὁ τιμωρηθεὶς στρατιώτης ὅφείλει, καὶ πρὶν ἢ ἀκόμη
μάθῃ τὸ παράγγελμα πρηνήδον, νὰ εἰσδύσῃ ώς αἴλουρος
ἢ ώς ἑρπετὸν καὶ νὰ ἀποκαθάρῃ τὴν κόπρον ἐκείνην τοῦ
Αὔγείου.

'Αλλὰ καὶ ἄλλα εἴδη τιμωρίας ἔχει πρόγειρα ὁ ἐπιλο-

χίας, ως λ.χ. ο καθαρισμὸς 30 ή 40 ὄκαδων γεωμήλων, καὶ μάλιστα εἰς χρονικὸν διάστημα, τὸ ὅποῖον δὲν θὰ ἐπήρχει οὐδὲ ἔὰν διέτασσε νὰ τοῦ λουστράρουν τὰς ἀρβύλας. Όσά-
χις δὲ ἡ ποικιλία τοῦ συσσιτίου ἀπαιτεῖ νὰ ἀντικατασταθῶσι τὰ γεώμηλα δι' ἵσου ποσοῦ χρομμύων πρὸς κατασκευὴν στο υφάδου, τότε δὴ τότε, οἱ ἐκτελῶν τὴν ποινὴν στρα-
τιώτης χύνει ἐκὼν ἄκων τόσα δάκρυα, ὅσα δὲν θὰ ἔχυναν
ἐκατὸν ὥμοιο χῆραι κλαίουσαι τοὺς μακαρίτας των!

Ἄλλ' ἡ αὔστηρότης καὶ ἡ στρατιωτικὴ τραχύτης τοῦ ἐπιλογίου μου ἐκσπᾶ εἰς τοὺς καλαμάράδες. Τὸ φίλο-
γερὸ καμίνι ἀντιπροσωπεύεται ἐν τῷ λόγῳ του λίαν
ἀμυδρῶς. Η Νομικὴ Σχολὴ ἔχει ἔνα διδάκτορα καὶ ἐμὲ
τελειόφοιτον. Η θεία τοῦ Ασκληπιοῦ τέχνη ἔτι πενιχρότερον,
ἄποτε ἔνα ὁδοντοῖχτρὸν καὶ ἔνα παλαιὸν συμμαθητήν μου, ὅστις
ἀπελθὼν εἰς τὴν Εσπερίαν
ἴνα σπουδάσῃ τὴν κτηνι-
τρικήν, ἐπανέκαμψεν φέρων
ώς μόνον ἐφόδιον τὸ πρῶτον
συνθετικὸν τῆς εἰρημένης
ἐπιστήμης.

Κάποτε, μηνὶ Ιουλίῳ, μὲ
φλέγοντα μεσουρανοῦντα ἦ-
λιον καὶ μὲ θερμοκρασίαν

38 βαθμῶν Ρεωμύρου ἔξαπέστειλε τὸν συνάδελφὸν μου δι-
δάκτορα μὲ ἐν σφραγίστους διαταγὰς ἀπὸ τὰ
στρατιωτικὰ παραπήγματα εἰς τὸ Στρατιωτικὸν Δαμαλιδο-
κομεῖον, ἔνθα ἐκεῖ που ἐγγὺς φαίνεται ὅτι ἐνεφώλευε καὶ
χάποια Αγγέλω, φίλη ἐκ τῶν τρυφεροτέρων τοῦ ἐπιλογίου,
διετάσσετο δὲ αὔστηρῶς νὰ ἐπανέλθῃ ἐντὸς μιᾶς ὥρας καὶ
ἀποτελεσματικῶς! Μολονότι δὲ ὁ πολυπαθὴς συν-
ἀδελφὸς ἔξωδευσε τρεῖς δεκαμερίες διὰ νὰ μισθώσῃ ἀμαξαν
καὶ προφθάσῃ, δὲν τὸ κατώρθωσε Κρίνω περιττὸν νὰ προσ-
θέσω ὅτι τὸ ἐσπέρας διετάσσετο νὰ καθαρίσῃ ἄλλας τεσσα-
ράκοντα ὄκαδας χρομμύων πρὸς κατασκευὴν τοῦ περιφήμου

στουφάδου, εἰς τὸ ὄποιον ἔτρεφε ἡ καὶ κἄποιαν προτίμησιν ὁ ἐπιλογίας μου.

Ἐκ τῶν δύο ἄλλων συναδέλφων, ὁ μὲν ὀδοντοῖατρός, κατώρθωσε νὰ ἀπολαύσῃ τέλος πάντων τῆς εὔνοίας τοῦ λοχαγοῦ, διὰ τὴν σύζυγον τοῦ ὄποίου ὀλόκληρον ὀδοντοστοιχίαν

ἀφιλοκερδῶς κατεσκεύασε, χαλιναγγήσας οὕτω καὶ τὴν δυσκαμψίαν τῶν ἔξεων τοῦ θελκτικοῦ μας ἐπιλογίου· ἀλλὰ τὸν κτηνίατρον, καίτοι ἥδυνατο νὰ τὸν συμβουλευθῇ διὰ τὴν ὑγείαν του, τὸν ἄφινον ὅμως, ὡς ἵατρὸν τῶν κτηνῶν τούλαχιστον, ἀχρησιμοποίητον, μόνον δὲ εἰς τὸν κολαδοῦρον καὶ τὸ στουφάδο τὸν εὑρίσκει κατάλληλον.

Τὸ ὄνειρον τοῦ ἐπιλογίου μου ἦτο νὰ γίνῃ ἀνθυπασπιστής, καὶ ἐκεῖθεν νὰ ἀναρριγηθῇ εἰς τὴν κλίμακα τῆς ιεραρχίας καὶ μέχρι τοῦ βαθμοῦ τοῦ ὑποστρατήγου.

Οταν δὲ κάποτε εἰς συνάδελφός του τῷ εἶπεν ὅτι αὐτὸς εἶναι σὰν πολὺ δύσκολον, ἐκεῖνος, ἀφοῦ ἔστρηψε ἀρειμανίας τοὺς μύστακας;

— Καὶ γιατί τάχα; τοῦ ἀπεκρίθη. Ἐδῶ καὶ καὶ καὶ γομάρια ἔγιναν, γιατί νὰ μὴ γίνω καὶ ἔγώ;

Καὶ εἶχε τάχα ἄδικον;

Αλλ' ὁ ἐπιλογίας μου συνέδεε καὶ ἐν ἄλλῳ ἀκόμα ὄνειρον μὲ τὸ τῆς προαγωγῆς του: νὰ νυμφευθῇ τὸ εἴδωλον τῆς καρδίας του, τὴν Ἀγγέλω, ἡ ὄποια τοῦ εἶχε τρώσει τὴν καρδίαν εἰς τοιοῦτον βαθμὸν ὥστε νὰ παρίσταται εἰς τὰ θολά, καὶ ἐκ τοῦ φίτινίτου κάποτε, ὅμματά του, ως πρότυπον καλλονῆς, ἐνῷ, ἀν ἐλειτούργει ἡ περὶ δυσμορφίας τοῦ Δυκούργου νομοθεσία, ἡ Ἀγγέλω^ῷδὲν θὰ ἀπησχόλει βέβαια

τὴν καρδίαν καὶ τοὺς ὄδόντας τοῦ λαμπροῦ μου ἐπιλογίου· λέγω δὲ καὶ τοὺς ὄδόντας, διότι πράγματι, ἢ ἀφωσιωμένη Ἀγγέλω, πλὴν τοῦ ἔρωτός της, ἐπεδαψίλευε καὶ οὐκ ὀλίγους κεφτέδες ἐκ τοῦ μαγειρείου τῶν ἀφεντικῶν της.

Ὦς ἐραστὴς ὁ ἐπιλογίχις μου δὲν ὑπελείπετο διόλου κατὰ τὸν συνήθη ἐν τῷ λόγῳ ἀνθρωπισμόν του. "Οτιν μάλιστα ἐπλημμύρει τὸ αἰσθημά του, ἐνήτει νὰ τὸ καταπνίξῃ δι' ἄλλης πλημμύρχς, τοῦ ρετσινάτου. Ὑπὸ τὴν ἐπιδρασιν δὲ τῆς διπλῆς ταύτης μέθης ἀκουμβῶν ῥωμαντικῶς τὴν κεφαλὴν ἐπὶ τῆς δεξιᾶς καὶ ἀνοίγων στόμα πεντάπηχυ, ἐξέπεμπεν ὡρυγάς, ὑπὸ τὴν πρόφασιν ὅτι τραχγουδεῖ, ὡρυγάς πρὸ τῶν ὄποιών οἱ ψάλται τοῦ Μαΐου θὰ ηύτοτε τόνουν ἕξ ἀπελπισίας. "Αλλοτε ἡγείρετο ὡς Ἀμλέτος, παρελήρει, ἔχειρονόμει, ἐξιφούλκει, ἐκτύπω διὰ τῶν γρόνθων τὴν ἴδιαν κεφαλήν, ἀνέτρεπε τὴν τράπεζαν, καὶ ἐν γένει τὰ ἔκαμνε θάλασσα.

• • •
‘Ατυχῶς αἱ ἀναμνήσεις μου σταματοῦν ἔως ἐδῶ, καθόσον ἀφυπηρετήσας μετ’ ὀλίγον ἀγνοῶ ἂν ὁ ἀλήσμόνητος ἐπιλογίχις μου εἰσῆλθεν εἰς τὴν χορείαν τῶν ἀξιωματικῶν, ὡς ὥνειροπόλει, καὶ ἂν συνεπλήρωσε τὴν μοναδικήν του ἀτομικότητα διὰ τῆς Ἀγγέλως !

ΠΗΛ.

ΓΝΩΜΙΚΑ

“Η σκέψις εἶνε φλόξ, ητις πολλάκις καταναλίσκει τοὺς ὑπ’ αὐτῆς φωτιζομένους.

Ψευδόμεθα περισσότερον διὰ τῶν ποάξεων ἢ διὰ τῶν ἔργων.

“Ο ἔρως ζετεῖ κατακτήσεις· ἢ φιλία θέλει νὰ διατηρῇ ὅ,τι ἀγαπᾷ.